Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 19 listopada 2026 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm.[1)]) w art. 17:

1) w ust. 1 pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) dochody podmiotów zarządzających w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796 oraz z 2026 r. poz. 176 i …), z wyjątkiem dochodów z zysków kapitałowych, z:

a) działalności, o której mowa w art. 10a ust. 1 tej ustawy,

b) pozostałej działalności, przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej określonej zgodnie z art. 10a ust. 2–4 tej ustawy

– na zasadach określonych w art. 10a tej ustawy;”;

2) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. W razie wydania przez właściwy organ decyzji o ustaleniu i zwrocie nienależnej pomocy publicznej, o której mowa w art. 10a ust. 13 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, podatnik traci w zakresie określonym w tej decyzji prawo do zwolnienia dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 26 lit. b, i jest obowiązany do zapłaty podatku należnego od tego dochodu w terminie określonym do wpłaty zaliczki za okres, w którym ta decyzja stała się ostateczna, a jeżeli decyzja ta stała się ostateczna w ostatnim miesiącu roku podatkowego – w terminie określonym do złożenia zeznania.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796 oraz z 2026 r. poz. 176) wprowadza się następujące zmiany:

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 779, 846, 912, 1123, 1287 i 1371.

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Dochody podmiotu zarządzającego, z wyjątkiem dochodów z zysków kapitałowych, z wykonywania działalności, do której nie mają zastosowania reguły konkurencji określone w przepisach części trzeciej tytułu VII rozdziału I Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 202 z 7.06.2016, str. 1, z późn. zm.):

1) w zakresie kontroli i bezpieczeństwa ruchu morskiego,
2) w zakresie rozwoju infrastruktury zlokalizowanej poza granicami administracyjnymi portu, która jest dostępna powszechnie, nieodpłatnie i na niedyskryminacyjnych warunkach również innym użytkownikom niż użytkownicy tego portu, w szczególności publicznej infrastruktury drogowej i kolejowej oraz wodnej infrastruktury dostępowej,
3) związanej z ochroną przeciwpożarową, o której mowa w art. 7 ust. 3,
4) związanej z ochroną portów, o której mowa w art. 4 pkt 10 i 11 w związku z art. 63 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2024 r. poz. 597 oraz z 2026 r. poz. 815)

– są wolne od podatku na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 26 lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm.[2)]), zwanej dalej „ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych”, oraz na zasadach określonych w niniejszym artykule.

2. Maksymalną kwotę pomocy publicznej udzielanej podmiotowi zarządzającemu w formie zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 26 lit. b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zwanego dalej „zwolnieniem”, ustala się, z uwzględnieniem ust. 3, na podstawie wydatków kwalifikowalnych poniesionych przez ten podmiot na:

1) budowę, wymianę lub modernizację infrastruktury portowej lub infrastruktury zapewniającej dostęp do portów lub przystani morskich od strony morza lub lądu;
2) pogłębianie;
3) koszty planowania działań, o których mowa w pkt 1 i 2.

3. Pomoc publiczna, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć maksymalnej wysokości pomocy publicznej dopuszczalnej dla podmiotu zarządzającego zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r.

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 779, 846, 912, 1123, 1287 i 1371.

uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 651/2014", lub aktami prawnymi zastępującymi to rozporządzenie.

4. Wydatek zalicza się do wydatków kwalifikowalnych, jeżeli należy do jednej z kategorii określonych w ust. 2 i spełnia warunki kwalifikowalności określone w przepisach, o których mowa w ust. 3. Maksymalną kwotę pomocy ustala się odrębnie dla każdej inwestycji lub działania, z uwzględnieniem właściwych limitów i intensywności pomocy, zasad kumulacji wynikających z tych przepisów oraz zakazu sztucznego dzielenia projektów, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia 651/2014. Przy ustalaniu maksymalnej kwoty pomocy każdy wydatek kwalifikowalny uwzględnia się jednokrotnie. Nie wyłącza to kumulacji pomocy dotyczącej tych samych wydatków na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 3.

5. Warunkiem korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 26 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, jest prowadzenie przez podmiot zarządzający wyodrębnionej ewidencji rachunkowej dla tej działalności oraz prawidłowe przypisanie przychodów i kosztów na podstawie konsekwentnie stosowanych i mających obiektywne uzasadnienie metod, a także określenie w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640, 644 i 1206), zasad prowadzenia tej ewidencji oraz metod przypisywania przychodów i kosztów.

6. Zwolnienie, stanowi pomoc publiczną i przysługuje od miesiąca, w którym podmiot zarządzający rozpoczął ponoszenie wydatków kwalifikowalnych, aż do momentu, gdy jego wysokość osiągnie maksymalną wielkość pomocy, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. ee i art. 56b ust. 4–6 rozporządzenia 651/2014, obliczonej jako ekwiwalent dotacji brutto zgodnie z zasadami określonymi w tym rozporządzeniu.

7. Za dzień udzielenia pomocy publicznej uznaje się dzień, w którym, zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych, upływa termin złożenia zeznania, o którym mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy.

8. Podmiotem właściwym w sprawie udzielania pomocy publicznej jest dyrektor urzędu morskiego właściwy dla siedziby podmiotu zarządzającego.

9. Podmiot zarządzający, który korzystał ze zwolnienia w danym roku podatkowym, w terminie złożenia zeznania, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy o podatku

dochodowym od osób prawnych, za ten rok przedkłada właściwemu dyrektorowi urzędu morskiego wniosek o weryfikację kwalifikowalności wydatków, prawidłowości ustalenia wartości pomocy publicznej oraz spełnienia warunków jej udzielenia. Do wniosku dołącza:

1) sprawozdanie z wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 2, poniesionych w roku podatkowym objętym wnioskiem, z wyodrębnieniem poszczególnych inwestycji lub działań, oraz zestawienie wydatków z lat poprzednich uwzględnionych przy ustalaniu dostępnej kwoty pomocy publicznej oraz wartości pomocy publicznej już wykorzystanej;
2) informacje, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500);
3) sprawozdanie z weryfikacji spełnienia warunków uprawniających do korzystania ze zwolnienia sporządzone przez biegłego rewidenta;
4) kopię zeznania, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

10. Właściwy dyrektor urzędu morskiego dokonuje weryfikacji wniosku, o którym mowa w ust. 9, pod kątem zgodności z zasadami określonymi w niniejszej ustawie i w przepisach wydanych na podstawie ust. 22.

11. W terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, właściwy dyrektor urzędu morskiego może wezwać podmiot zarządzający do przedstawienia dodatkowych informacji potwierdzających spełnienie warunków uprawniających ten podmiot do korzystania ze zwolnienia. Podmiot zarządzający przedstawia dodatkowe informacje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

12. Właściwy dyrektor urzędu morskiego, w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, wydaje decyzję:

1) potwierdzającą prawidłowość kwalifikacji wydatków oraz spełnienie warunków dotyczących pomocy publicznej – w przypadku pozytywnej weryfikacji tego wniosku, albo
2) o prawidłowej wysokości wydatków kwalifikowanych, wysokości przysługującej pomocy publicznej oraz ustala kwotę zwrotu nienależnej pomocy publicznej.

13. Właściwy dyrektor urzędu morskiego wydaje decyzję o ustaleniu i zwrocie nienależnej pomocy publicznej jeżeli:

1) pomoc publiczna została udzielona niezgodnie z zasadami określonymi w niniejszej ustawie lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 22;
2) Komisja Europejska wyda decyzję o obowiązku zwrotu pomocy, o której mowa w art. 16 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/1589", albo decyzje, o których mowa w art. 11, art. 13 i art. 20 tego rozporządzenia;
3) podmiot zarządzający, który korzystał ze zwolnienia w danym roku podatkowym, nie złożył w terminie wniosku, o którym mowa w ust. 9.

14. Do kwoty pomocy publicznej podlegającej zwrotowi dolicza się odsetki naliczane od dnia udzielenia pomocy publicznej do dnia jej zwrotu, obliczone z zastosowaniem stopy oprocentowania – stosowanej do zwrotu pomocy – zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.).

15. Należności z tytułu nienależnie uzyskanej pomocy publicznej ulegają przedawnieniu z upływem 10 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnej pomocy publicznej stała się ostateczna.

16. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w ust. 15, przerywa:

1) odroczenie terminu płatności należności,
2) rozłożenie spłaty należności na raty,
3) zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym podmiot zarządzający został powiadomiony,
4) ogłoszenie upadłości podmiotu zarządzającego

– przy czym termin przedawnienia biegnie na nowo od dnia następującego po dniu, do którego odroczono termin płatności, albo po dniu upływu terminu płatności ostatniej raty, a w przypadku zastosowania środka egzekucyjnego lub ogłoszenia upadłości – od dnia następującego po dniu wystąpienia tego zdarzenia.

17. Termin przedawnienia, o którym mowa w ust. 15, ulega również przerwaniu w przypadku podjęcia przez Komisję Europejską lub państwo członkowskie działające na jej wniosek jakiegokolwiek działania w odniesieniu do pomocy niezgodnej z prawem, o którym mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2015/1589.

18. Podmiot zarządzający korzystający ze zwolnienia jest obowiązany do przechowywania ksiąg rachunkowych i dokumentów dotyczących korzystania ze zwolnienia, w szczególności dokumentów dotyczących ustalenia wydatków kwalifikowalnych, wartości pomocy publicznej, dostępnej kwoty tej pomocy oraz jej zwrotu, do czasu upływu terminu przedawnienia określonego w ust. 15, z uwzględnieniem ust. 16 i 17, nie krócej jednak niż przez okres wymagany przez przepisy, o których mowa w ust. 3, oraz odrębne przepisy dotyczące przechowywania ksiąg i dokumentów.

19. Do postępowań w sprawie wydania decyzji, o których mowa w ust. 12 i 13, stosuje się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

20. Właściwy dyrektor urzędu morskiego przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla podmiotu zarządzającego w sprawach podatku dochodowego kopię decyzji, o której mowa w ust. 12 lub 13, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia podmiotowi zarządzającemu. W terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o danym zdarzeniu przekazuje tym organom również informacje o wniesieniu odwołania, uzyskaniu przez decyzję przymiotu ostateczności lub prawomocności, wstrzymaniu jej wykonania oraz jej zmianie, uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności.

21. Postępowanie przed właściwym dyrektorem urzędu morskiego ma charakter następczej weryfikacji prawidłowości korzystania z pomocy publicznej. Wszczęcie i prowadzenie tego postępowania nie stanowią warunku nabycia prawa do zwolnienia i nie wstrzymują korzystania z niego, jeżeli podmiot zarządzający spełnia warunki określone w niniejszym artykule.

22. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania pomocy publicznej w formie zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych, w tym katalog wydatków kwalifikowalnych uwzględnianych przy ustalaniu wysokości pomocy publicznej oraz szczegółowe zasady obliczania wysokości zwolnienia, mając na uwadze zapewnienie zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym.

23. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do monitorowania pomocy publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.”;

2) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do zarządzania portami i przystaniami morskimi, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ust. 1, 2a i 2b, art. 8, art. 9, art. 10a oraz art. 12.”.

Art. 3. 1. Przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2026 r.

2. Warunkiem korzystania z pomocy publicznej, o której mowa w art. 10a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2, jest rozpoczęcie prac w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.) po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Włodzimierz Czarzasty